

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om Forskningscentret ved Hørsholm.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 38) findes i tidenden sp. 4481).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 141 stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om afhjælpning af præstemangelen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 73) findes i tidenden sp. 4394).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 142 stemmer; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om alderstilvæg).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 75) findes i tidenden sp. 4397).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 88 stemmer mod 58; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af arbejdsgiverbidraget til invalideforsikringsfonden).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 76) findes i tidenden sp. 4397).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Ændrede tilskudsregler for daginstitutioner).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 77) findes i tidenden sp. 4409, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 951).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen: Der har i socialudvalget været afholdt 2 møder mellem anden og tredje behandling, og det problem, vi særlig har

[Albertsen.]

drøftet, har været muligheden for, at kommunerne kunne yde et større tilskud til institutionerne som følge af nedskæring af statsrefusionen. Det materiale, vi har fået tilstillet, bekræfter, at en sådan form for administration kan finde sted. I det omfang kommunerne måtte ønske at indgå på disse forpligtelser, må det være deres egen sag, for der kan ikke gives refusion af dette beløb. Det er jo en naturlig konsekvens af den holdning, man i øvrigt har indtaget. Det er principielt ikke ønskværdigt, at noget sådant skal ske, for vi ved jo, at skattebyrden hviler tungere for skatteborgerne i de mindre indtægtsgrupper, når det drejer sig om kommuneskat. Derfor er selve princippet her forkert. Men vi kan meget vel forstå, at man rundt omkring i mange kommuner vil være i en nødsituation som følge af den nedskæring, lovforslaget lægger op til.

Jeg vil i øvrigt gerne her ved tredje behandling have helt afklaret det forhold, at man har stillet det op, som om alternativerne var enten at regulere byggeriet af disse institutioner eller foretage den nedskæring af statsrefusionen, som forslaget indebærer. Når jeg spørger om det igen, skyldes det, at socialministeren i en kronik i går i Berlingske Tidende anførte, at man af disse alternativer valgte den fremgangsmåde at nedsætte statsrefusionen.

Jeg vil gerne i øvrigt sige om den debat, der har været, at jeg kan forstå, at det drejer sig om usolidariske forældre, om egoistiske pædagoger og om vildledte forældre, som ikke har forstået et kuk af det hele, for det er klart og enkelt, at når staten skal spare 50 mill. kr. på dette budget, skal det udbasuneres som et betydeligt socialt fremskridt. Det kan VKR-politikerne måske tro. Befolkningen tror det ikke. Appellerne og protesterne og henvendelserne bekræfter, at man ikke har kunnet fremvise så meget som én udtalelse til fordel for det forslag, regeringen her er kommet med. Alle, der har reageret, har vendt sig mod tendensen og linjen i lovforslaget.

Vi agter her ved tredje behandling at stemme imod lovforslaget, og vi vil, når finanslovforslaget kommer til behandling, stille ændringsforslag hertil, således at der anvises udvej til at dække det beløb, det

drejer sig om. Vi agter at stemme imod og anbefaler folketinget at gøre det samme.

Formanden: Jeg henstiller, at den indbyrdes samtale afdæmpes.

Kurt Brauer: Alle er enige om, at vi skal have flere børnehaver, at det er godt, vi har børnehaver, og at vi skal have en så høj dækningsprocent af børnehaver som overhovedet gørligt. Det er man enig om som samfund betragtet. Hele samfundet står bag den idé, at det er godt, vi har dem, af pædagogiske, af sociale og samfundsmæssige grunde. Dette samfund, som altså er enig om det, bliver nødt til at se i øjnene, at udgiften skal der skaffes dækning for på en eller anden måde, og der står da tre muligheder til vor rådighed. Den ene er, at vi kan tage det over det progressive skattesystem, som vi har gjort det hidtil. Den anden er, at vi kan tage det over den proportionale kommuneskat. Den tredje er, at vi kan gøre, som de borgerlige mener vi bør gøre det: vælte det over på forældrene. Jeg mener, at det sidste er den mest usociale måde at samle disse penge sammen på, og jeg mener, at den første metode, nemlig den at man kradser pengene ind over den progressive statsskat, vil være den bedste. Men når man ikke kan det, vil jeg da gerne her fra talerstolen anbefale, at man i kommunerne benytter sig af den mulighed, som er åbnet ved ministerens besvarelse, der er bilagt til lægsbetænkningen.

Jeg ser til min glæde her til morgen aviserne omtale, at flere kommuner allerede har sagt, at de vil gå i gang med dette her. Der er tale om Gladsaxe kommune og Rødovre kommune, og det er mit håb, at flere andre kommuner vil følge med. Det bliver selvfølgelig kun i en overgangstid, indtil dette land får en ordentlig regering, som kan føre det tilbage til en mere social ordening, men så kan vi jo se på det til den tid igen.

Jeg kunne godt have tænkt mig, at nogle af de borgerlige politikere var gået på talerstolen. Jeg kunne også tænke mig, at socialministeren her i dag ville fortælle os, hvilken opkrævningsmetode hun synes er den mest retfærdige. Jeg ved, at hun ikke bryder sig om den progressive statsskat, når disse

[Kurt Brauer.]

penge skal skaffes; men jeg vil gerne høre, om socialministeren vælger forældrebetalingen eller den proportionale kommuneskat som den mest retfærdige måde at samle pengene sammen på.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil gerne sige til hr. Albertsen og hr. Kurt Brauer, som berørte spørgsmålet om kommunernes adgang til i givet fald at yde tilskud til børneinstitutionerne, at spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne uden særlig lovhjælp kan yde kommunale tilskud til sociale formål, afgøres af socialministeriet efter forhandling med indenrigsministeriet på grundlag af en fortolkning af de love, der vedrører socialministeriet.

Der findes i lov om offentlig forsorg, som jo er en grundlæggende principlov og derfor supplerer børneforsorgsloven på en række områder, en bestemmelse i § 1, stk. 2, hvori det er fastsat, at det offentlige ikke er berettiget til at yde den enkelte borger hjælp, medmindre det særlig er påbudt eller tilladt ved lov. Som følge heraf kan der ikke — og det er også meddelt folketingets socialudvalg, men jeg tager ordet for lige at klargøre forholdene her — ydes tilskud direkte til de enkelte forældre, hvorimod socialministeriet efter forhandling med indenrigsministeriet må være tilbøjelig til at mene, at kommunerne vil kunne yde generelle tilskud. Jeg vil nævne som eksempel, at der vil næppe være noget i vejen for, at der ved regnskabsårets udløb til en institution ydes tilskud til dækning af et underskud, og det må også antages, at der på forhånd af kommunen kan ydes generelle tilskud til samtlige institutioner i kommunen, hvilke tilskud så må tages i betragtning, når der skal skaffes dækning for den del af driftsudgifterne, der ikke finansieres gennem de i loven fastsatte tilskudsprocenter for henholdsvis staten og kommunerne.

Men det, jeg har behov for at understrege stærkt i dag — jeg synes, at det af visse udtalelser i aviserne fremgår, at der hersker en vis misforståelse — er, at dette ikke er noget nyt. Denne mulighed har altid været til stede, og den har derfor intet at gøre med de foreslåede lovændringer.

Hr. Albertsen rejste igen spørgsmålet om forholdet mellem de 50 mill. kr. og udbyg-

ningen af børneinstitutioner. Jeg var inde på allerede ved første behandling her i tinget, og jeg har gentaget i kronikken i går, at det må være ret indlysende, at vil man spare 50 mill. kr., må det enten betyde, at man får færre penge til rådighed, eller at man som her ved at forhøje forældrebetalingen bliver i stand til at finansiere driften af samme antal institutioner som oprindeligt forudsat.

Hr. Albertsen siger, at ikke en røst har løftet sig til fordel for regeringens forslag her. Men det er ikke rigtigt. Hr. Albertsen har ikke været så omhyggelig en avislæser, som jeg troede. Det er ikke få læserbreve, ikke standardiserede, men ganske almindelige læserbreve, f. eks. i københavnske formiddagsblade, hvori også enlige mødre og andre, som selv berøres af forslaget, har givet udtryk for, at de under de givne forhold fandt lovforslaget rimeligt. Der er sandelig også kommet ikke så få personligt skrevne henvendelser til socialministeriet herom.

Endelig nævnede hr. Kurt Brauer, at visse københavnske kommuner ville benytte sig af den mulighed, som altså altid har været til stede, og som også er til stede i dag, til at betale et større generelt tilskud til børneinstitutionerne. Men hr. Kurt Brauer kom ikke længere i den pågældende artikel, som jeg også har set, end til at nævne de kommuner, som sagde ja. Han burde være gået videre og have nævnt andre kommuner, f. eks. Esbjerg, hvor socialudvalgsformanden siger, at det vil han ikke komme med forslag om, og at han ikke er i tvivl om, at der ikke vil ske nogen afgang af børn fra vuggestuer og børnehaver. Når man gengiver noget, bør man vel tage begge sider med, også i denne sag.

Kurt Brauer: Tak til socialministeren. Jeg kan bare ikke takke for svar på mit spørgsmål om, hvilken opkrævningsmetode socialministeren finder mest anvendelig og mest retfærdig. Jeg spurgte i og for sig også de borgerlige ordførere i denne sag. Jeg har ikke fået noget svar. Hvad er den mest retfærdige opkrævningsmetode? Når vi vil have børnehaver her i landet, er det så mest retfærdigt at opkræve pengene hos forældrene, eller er det mere retfærdigt at opkræve dem over den proportionale kommuneskat? Hvis man herfra f. eks. ville ud-

[Kurt Brauer.]

tale, at man fandt det mere retfærdigt, at flere borgere deltager i finansieringen af børnehaverne; ja, så kunne denne lov fejles af bordet og kommunerne roligt gå i gang; for et enigt folketing stod da bag den tanke, at da statskassen altså skal spare disse 50 mill. kr., må kommunerne overtage forpligtelsen. Den borgerlige regering og de borgerlige partier plejer jo ikke at være nervøse for at vælte byrden over på kommunerne. Hvorfor har man så ikke gjort det her? Det er da trods alt mere retfærdigt end at vælte byrden over på de enkelte forældre som en kopskat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 83 stemmer mod 59; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Erste behandling af indstilling fra udvalget for forretningsordenen angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

(Indstillingen (Andre selvst. forsl. nr. XXIX) findes i tillæg B. sp. 943 i betænkning fra udvalget for forretningsordenen).

Indstillingen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Udvalgets indstilling

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet justitsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Prostitution m. v.) [af Kurt Brauer m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 128) findes i tillæg A. sp. 2681, fremsættelsen i tidenden sp. 3739).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Thestrup): Hovedformålet med lovforslaget er efter bemærkningerne at modernisere reglerne vedrørende prostitution og løsgænger, navnlig således at den indirekte kriminalisering af selve prostitutionen ved løsgængeribestemmelsen i straffelovens § 199 forsvinder. Efter forslagsstillernes opfattelse kan de sociale problemer, som prostitutionen frembyder, ikke løses ved hjælp af straffeloven. Forslagsstillerne stiller samtidig forslag om en mindre kriminalisering af de personer, der har forbindelse med prostitutionen, mellemænd, værelseudlejere m. v. Hovedsynspunktet er her, at man kun bør straffe den, der søger at opnå en økonomisk fordel ved at udnytte de prostituerede.

Endvidere foreslås bestemmelsen i straffelovens § 233 om den, der krænker blufærdigheden ved at opføre til utugt m. v., ophævet, idet specielle regler om prostitutionsfænomener bør undgås.

Selv om der ikke kan bortses fra, at prostitutionen kan give anledning til ordensforstyrrelser og kriminalitet, er jeg ikke uenig i, at de problemer, som de prostituerede frembyder, mere er af social end af politimæssig art. Justitsministeriet har da også, som det er nævnt i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, i august måned 1967 anmodet kriminalforsorgsudvalget om at overveje spørgsmålet, om den gældende regel i § 199 er hensigtsmæssig, og om der bør gennemføres forsorgsmæssige foranstaltninger, hvis den ophæves. Det er over for mig oplyst, at spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af § 199 overvejes af et underudvalg